Όσιος Λεόντιος ο εν Βλαχέρνα Αρκαδίας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/4201/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 18/4/2015 12:57:00 πμ
Δημιουργία εγγράφου: 12/11/2026 20:13:33

Σύνοψη

Τύπος εορτής:	Εορτάζει 3 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.
Ιερά Λείψανα:	Μικρά τεμάχια του Ιερού Λειψάνου του Οσίου βρίσκονται στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου της Βλαχέρνας.
Ημ/νια Βίου:	18/4/2015 12:57:00 πμ

Βιογραφία

Για τον βίο του Οσίου Λεοντίου δεν γνωρίζουμε πολλά. Οι κυριότερες πηγές για τα λιγοστά για τα βιογραφικά του στοιχεία είναι ο Κώδικας της Ιεράς Μονής του Τιμίου Προδρόμου Γορτυνίας και ο υπ' αριθμόν 163 Κώδικας της Δημόσιας Βιβλιοθήκης της Σχολής της Δημητσάνας. Πολλά άλλα στοιχεία διέσωσε η προφορική παράδοση της περιοχής.

Ο Όσιος Λεόντιος έζησε πριν το 1770 μ.Χ. (ίσως το διάστημα μεταξύ 1650 - 1750 μ.Χ.). Η καταγωγή του ήταν από το χωριό Στεμνίτσα Γορτυνίας και το επώνυμό του ήταν Πασωμένος. Για τους γονείς του, την ακριβή ημερομηνία γέννησής του, την παιδική και την νεανική του ηλικία, δεν γνωρίζουμε κάτι. Η μοναχική του κουρά έγινε πιθανότατα σε μία από τις πολλές Μονές που ήκμαζαν την εποχή εκείνη στην περιοχή της Στεμνίτσας.

Τα στοιχεία περί του βίου του γίνονται πιο συγκεκριμένα, όταν ο Άγιος αρχίζει την ασκητική του πορεία στην κορυφή του όρους Καστανιά, που ίσως πρόκειται για το αρχαίο όρος «Κνάκαλος» όπως το αναφέρει ο Παυσανίας, με υψόμετρο 1.200 μέτρων, ακριβώς απέναντι από το χωριό της Βλαχέρνας. Η ευρύτερη περιοχή της Βλαχέρνας και τα σπήλαια που κοσμούν τα γύρω όρη ήταν τόπος ασκήσεως αναχωρητών.

Σε ένα τέτοιο, φυσικό σπήλαιο, κατοίκησε ο Όσιος Λεόντιος. Στην πορεία του χρόνου προχώρησε στην διάνοιξη του σπηλαίου και στην κατασκευή μονυδρίου προς τιμήν της Καταθέσεως της Τιμίας Εσθήτος της Θεοτόκου. Αφορμή ήταν η παρουσία, της ιεράς εικόνος της Κυρίας Θεοτόκου, στην οποία αναγράφεται «ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΟΥ η Βλαχέρνα». Από την εικόνα αυτή πήρε το σημερινό του όνομα το χωριό και από Μπεζενίκος μετονομάστηκε σε Βλαχέρνα. Η εικόνα αυτή της Θεοτόκου είχε κρυφτεί κάτω από το κελί του Οσίου Λεοντίου μέσα σε μικρή κρύπτη του βράχου, ώστε να παραμείνει προστατευμένη και να μην πέσει στα βέβηλα χέρια των τούρκων. Η εικόνα ευρέθη θαυματουργικώς μετά την απελευθέρωση από τους τούρκους.

Στο σπήλαιο λοιπόν αυτό, και υπό την σκέπη της Θεοτόκου, ο Όσιος Λεόντιος έζησε χρόνους απομόνωσης και αφιέρωσης στην προσευχή και την άσκηση. Παράλληλα δεν παρέβλεψε να προσφέρει πνευματική ωφέλεια στους κατοίκους της περιοχής και σε όλους όσους περνούσαν από εκεί. Χαρακτηριστικό της αγάπης και της φιλανθρωπίας του είναι το ακόλουθο.

Το χωριό ήταν πέρασμα όσων εδιάβαιναν από την Τρίπολη προς τα Καλάβρυτα και τον Πύργο. Ο δρόμος ήταν χαραγμένος περίπου όπως η σημερινή οδική αρτηρία που ενώνει την Τρίπολη με την Βλαχέρνα και συνεχίζει για τα Καλάβρυτα και τον Πύργο. Στο τμήμα αυτό του δρόμου κοντά στην Βλαχέρνα δεν υπήρχε νερό προς ξεκούραση των οδοιπόρων.

Ο Όσιος επισημαίνοντας την ανάγκη των ανθρώπων για λίγη ξεκούραση και δροσερό νερό, μετέφερε νερό μέσα σε ασκί και το τοποθετούσε σε πιθάρι στον ίσκιο ενός δέντρου δίπλα στο δρόμο, εκεί όπου και σήμερα υπάρχει το τοπωνύμιο «δέντρος». Έτσι, οι οδοιπόροι εύρισκαν λίγη ανάπαυση στην μακρά οδοιπορία τους, κυρίως κατά τους ζεστούς μήνες του καλοκαιριού.

Το διακόνημα αυτό δεν ήταν μικρό. Ο Άγιος είχε μακρύ δρόμο να διανύσει κάθε φορά από την κορυφή του βουνού έως τον δρόμο για να μεταφέρει το νερό και να επιστρέψει και πάλι στο ασκητήριό του. Όμως, εκείνος συνδύαζε μέσα από το διακόνημα αυτό αγάπη για τον άνθρωπο και αγάπη για τον Θεό. Κάθε φορά που επέστρεφε, αφού είχε ήδη μεταφέρει το νερό για τους οδοιπόρους, έπαιρνε το ανηφορικό μονοπάτι προς το ασκητήριό του κουβαλώντας μία μεγάλη πέτρα κάθε φορά, ώστε να βρίσκεται συνεχώς σε σωματική άσκηση, να συγκεντρώνει υλικά για την ανοικοδόμηση του ναού προς τιμήν της Θεοτόκου της Βλαχέρνας, αλλά και την κατασκευή του τάφου του.

Δίπλα στο ασκητήριό του και τον ναό που έκτισε προς τιμήν της Παναγίας μας, κατασκεύασε μία μικρή δεξαμενή νερού και καλλιεργούσε κήπο για τις ανάγκες του.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός για να τον ανταμείψει για τον αγώνα του και την προθυμία του, που τον ακολούθησε και τον διακόνησε σε όλη του την ζωή, του έδωσε το χάρισμα να προγνωρίσει την κοίμησή του.

Ήταν Μεγάλο Σάββατο όταν ο Άγιος Λεόντιος ασθένησε, ένας φίλος του τσοπάνης της περιοχής θέλησε να τον επισκεφθεί και να του προσφέρει γάλα για να τον ανακουφίσει.

Ο Άγιος όμως δεν είχε δοχείο άδειο για να αδειάσει το γάλα, είπε έτσι στον ποιμένα να έρθει αύριο να πάρει το δοχείο του και συγχρόνως του έδωσε οδηγίες για την ταφή του εντός του σπηλαίου και στον τάφο τον οποίο ο ίδιος είχε κατασκευάσει.

Την άλλη μέρα την Κυριακή του Πάσχα πηγαίνοντας ο τσοπάνης να πάρει το δοχείο, βρήκε τον Άγιο κοιμηθέντα και αμέσως έκανε ό,τι ο Άγιος του είχε ανακοινώσει.

Ο τάφος του Αγίου σώζεται μέχρι σήμερα έχει σχήμα ορθογωνίου παραλληλεπιπέδου, η στέγη του είναι θολωτή, με μικρή τρύπα στη μέση. Εκεί βρισκόταν και το ραβδάκι του Αγίου το οποίο έχει απομείνει το μισό και φυλάσσεται μέχρι σήμερα μαζί με μικρά τεμάχια του Ιερού Λειψάνου που, εδώ εις τον Ιερόν Ναό του Αγίου Αθανασίου της Βλαχέρνας, έχουν τεθεί προς προσκύνηση.

Σύμφωνα με τον κώδικα της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Γορτυνίας, που αποτελεί πλέον την πιο έγκυρη πηγή της ζωής του Αγίου Λεοντίου, μαθαίνουμε «ότι μετά από παρέλευση ενός έτους οι χωρικοί μετά του ποιμένος εκχώσαντες το λείψανον του Οσίου, εύρον αυτό λελυμένον και ευωδίας ανάπλεων». Ένα μεγάλο δείγμα Αγιότητος, τιμής και ανταμοιβής από το Θεό προς τον Όσιο για τον αγώνα του και την οσιακή βιωτή του.

Η παράδοσις μας διασώζει ότι κάποιος τσοπάνης από το χωριό του Οσίου Λεοντίου μετά από προτροπή του Αγίου εργαζόταν στο αιγοποίμνιο του Ιωάννου Κατσούλη, κοντά στους πρόποδες του όρους του Οσίου, από εκεί μετέφερε το ιερό λείψανο του Οσίου στη Στεμνίτσα και συγκεκριμένα στην Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου.

Το 1779 μ.Χ. απόσπασμα Αλβανών πήγε στη Στεμνίτσα και έκαψε αρκετά σπίτια, πυρπόλησαν και την Ιερά Μονή του Αγίου Δημητρίου, όπου βρήκαν την κάρα του Οσίου Λεοντίου και την πούλησαν σε χριστιανούς της Πρέβεζας.

Ένα από τα θαύματα του Οσίου, που διασώζει η παράδοση, έγινε στο ποιμνιοστάσιο που προαναφέραμε. Ο ποιμένας διαπίστωσε ότι το γάλα από μία συγκεκριμένη γίδα μοσχοβολούσε. Παρακολούθησε σε ποιο σημείο έβοσκε το συγκεκριμένο ζώο και είδε ότι έμπαινε στην σπηλιά του Οσίου και έτρωγε χόρτο που φύτρωνε στον τάφο του Αγίου. Την επόμενη ημέρα το χορτάρι είχε φυτρώσει και πάλι πάνω στον τάφο.

Ο Κώδικας της Μονής του Τιμίου Προδρόμου Γορτυνίας διασώζει ένα ακόμη θαύμα. Κοντά στην Ιερά Μονή του Αγίου Δημητρίου είχε ξεσπάσει ραγδαία βροχή και χαλάζι, με διάρκεια πολλών ημερών, δημιουργώντας τεράστια προβλήματα και μεταβάλλοντας την περιοχή σε χειμάρρους. Οι μοναχοί της Μονής είχαν απελπιστεί από την φυσική καταστροφή, ύψωσαν την κάρα του Οσίου Λεοντίου προς τον ουρανό και έκαναν δέηση. Αμέσως η βροχή σταμάτησε και η περιοχή σώθηκε από μεγαλύτερα δεινά.

Ο Όσιος Λεόντιος εορτάζει την Τετάρτη του Πάσχα στην Ιερά Μονή Παναγίας των Βλαχερνών (στο όρος Καστανιά).

Λειτουργικά κείμενα

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄.

Στεμνίτσης το βλάστημα και της Βλαχέρνης φρουρόν, τιμώμεν σε, όσιε, των εν δακρύων ροαϊς και πόνοις ασκήσεως, λάμψαντα εν ερήμοις και εν όρεσι όντως ένθα και ωκειώθης τω Χριστώ θείω πόθω. Αυτόν ουν ικέτευε Λεόντιε σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον

Τῆς Στεμνίτσης τόν γόνον καί Βλαχέρνης τόν ἔφορον, τόν τῆς Ἀρκαδίας σπηλαίων πνευματέμφορον λέοντα, τόν ὅσιον Λεόντιον πιστοί, λαμπάσι Ἀναστάσεως φαιδραῖς, ὑπαντήσωμεν τιμῶντες σεμνοπρεπῶς, καί πίστει αναβοῶντες· Δόξα τῷ Ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, δόξα τῷ σε ἀναστήσαντι, δόξα τῷ ἀνιστῶντι καί ἡμᾶς, ἐκ τάφου θλίψεων.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Λεόντιος ο εν Βλαχέρνα Αρκαδίας

Όσιος Λεόντιος ο εν Βλαχέρνα Αρκαδίας

Όσιος Λεόντιος ο εν Βλαχέρνα Αρκαδίας

Παραπομπές

1. Amen.gr - Πύλη Εκκλησιαστικών Ειδήσεων
2. ΒΛΑΧΕΡΝΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ | Portal και Blog για την Βλαχέρνα Αρκαδίας
3. ΒΛΑΧΕΡΝΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ | Portal και Blog για την Βλαχέρνα Αρκαδίας